

Former — jeg bruger atter Ordet exakt, hvormeget end det ærede Medlem har derimod. Selv i Retsskivet er det iugenlunde nogen almindelig Sætning, at enhver Feil skal medføre f. Ex. en Sags Afvisning, men man undersøger, om Feilen har haft nogen Indflydelse. Dette har ogsaa været Folkethingets faste Praxis, som har været fulgt til alle Tider, og det er vistnok ogsaa i fuld Overensstemmelse hermed, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som den ærede Taler citerede, har udtalt sig. Det var en overmaade fri Maade, den ærede Taler citerede det ærede Medlems Ord paa. Disse fremkom, tror jeg, ved en Feilighed, da der var begaaet den Feil, at en Mand, der havde stillet sig, var bleven ubeløstet fra at komme i Betragtning til at faae Stemmer, fordi hans Anmeldelse om, at han vilde stille sig, og som løb paa: „Seg Niels Nielsen Donstrupholdt stiller mig til Valg“ osv., ikke var underkrevet af ham. Deraf var Følgen bleven, at man havde negtet ham overhovedet at komme med paa Valg. Det kan jo ikke negtes, at det var en temmelig slem Feil, og herom bemærkede det ærede Medlem for Viborg (Klein): „Det forekommer mig at være ganske klart, at der i dette Tilfælde foreligger en saadan ligefrem Feil, at det er i sin Orden, at det stedfundne Valg kasseres, idet det ikke kan anses for, eller ialtfald ikke med Sikkerhed kan siges at være et rigtigt Udtryk for Valgkredsens Mening.“ Det havde han nu vistnok ogsaa fuldkommen Ret i, thi naar den ene af de tre Kandidater ikke havde faaet Lov til at komme med paa Valg, var det meget sandsynligt, at den begaaede Feil havde medført, at man ikke havde noget sikkert Udtryk for Valgkredsens Mening. Men den Sætning har selvfølgelig ikke været opstillet, hverken fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) eller mig, at, naar der var begaaet Feil, og det Feil, som i og for sig vare af den Beskaffenhed, „at de overhovedet kunde have Indflydelse paa et Valgs Gyldighed“, saa havde man kun at tage Hensyn til disse Feil, dersom det lod sig oplyse, at de virkelig havde haft Indflydelse paa Valgets Udfald, en saadan Sætning have vi selvfølgelig aldrig opstillet, paa ingen Maade. Tværtimod, paa det eneste Punkt, hvor der maatte efter tidligere Praxis kan siges at være begaaet en Feil, ganske vist ikke efter min Mening, men efter Thingets tidligere Princip, nemlig med Hensyn til de 10 Minuter, der har man ikke opstillet den Sætning, at, da det ikke var oplyst, at dette havde haft Indflydelse paa Valgets Udfald, saa kunde der ikke tages Hensyn til denne Feil. Tværtimod have vi opstillet den Sætning, at, da det var oplyst paa en aldeles npiagtig og fyldestgørende Maade, at det ingen Indflydelse

havde haft eller kunde have haft paa Valget, saa kunde den begaaede Feil ikke tages i Betragtning; dette er, som man ser, noget ganske Andet. Man maa ved Afgjørelsen af disse Forhold tage Hensyn til, om Feilen, hvis der er begaaet en Feil, er saa væsentlig, at den overhovedet kunde tænkes at have Indflydelse paa Valgets Gyldighed, og naar dette bekræftende, om det i nærværende Tilfælde er beviist, at den ikke har haft en saadan Indflydelse. Det skal man bruge som Udgangspunkt, og det have vi gjort, og for saa vidt er det rigtigt at sige, at vi se paa Afgjørelsen af denne Sag som paa et Regnestykke, det er netop et Regnestykke, hvem der har faaet de fleste Stemmer, og det er paa dette Regnestykke, det beror, hvem der er valgt. Det er Noget, som det ærede Medlem, hvis han ikke var saa ny i Thinget, saa ukjendt med Thingets Traditioner, vilde have været fuldkommen bekendt med, ligesom alle andre Medlemmer ere kjendte med, at det er Thingets Tradition. Vi fik nu idag at høre, hvad det var for Noget, der egentlig var det Værste af den Klasse, som Bertallet skriver, af „grove Tilfidesættelser af og ligefremme Brud paa Valglovens Forrifter“. Seg har i min Betænkning reduceret disse grove Tilfidesættelser og ligefremme Brud paa Valgloven til det, som de vare, og det synes ogsaa, at den ærede Ordfører abandonnerede de fleste af dem som grove Tilfidesættelser og ligefremme Brud. Han syntes egentlig kun at beholde et eneste Punkt tilbage, som et rigtig væsentligt, og det var den Omstændighed, at man denne Gang har forlagt den skriftlige Afstemning fra selve Rådhuset, hvor Valget holdtes, hvor Raaringsstede — det Valgloven kalder Raaringsstedet — ned til en i umiddelbar Nærhed, lige derved, liggende Bygning, som hedder: Spøndre Bystole. Det forekommer mig nu ganske ufatteligt, at det ærede Medlem ikke blot under Indflydelse af den Irritation, under hvilken han har skrevet sin Epilog, men selv nu, da han i flere Dage har haft Leilighed til at overveie Sagen og har kunnet spørge andre Mennesker om, hvorledes Valglovens § 40 maa forstås, endnu ikke har kunnet komme til Kundskab om, at disse Ord: „De — nemlig Valglisten — føres saavidt muligt alle paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette“, maa forstås saaledes, som jeg har udtalt i min Betænkning, nemlig at Valglisten skulle saavidt muligt føres enten paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette. Raaringsstedet og Nærheden af dette ere her stillede lige, og der siges, at Valglisten skulle saavidt muligt føres enten paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette. Der staar ikke her, hvad der gjerne kunde have staaet, men det staar der ikke, at de føres saavidt muligt paa Raaringsstedet; hvis de ikke kunne føres paa Raaringsstedet, saa maa de føres